

GRONINGER SUCCULENTEN PRAAT

Cactusclub
Groningen en
Ommelanden

Oktober 2025

Bestuurssamenstelling:

Voorzitter:	Piet Kamminga, 0594-511922, kamminga.pa@outlook.com
Vicevoorzitter:	Henk Wolven, 06-20616337, henkwolven0@gmail.com
Secretaris:	Veroniek Bicknese, 0595-491598, veroniekbicknese@planet.nl
Penningmeester:	Coby Keizer-Zinsmeester, 0598-395128, keizer.zinsmeester@ziggo.nl
Bestuurslid:	Jaap v.d. Woude, 06-53150590 j.vdwoude@home.nl

Contactpersonen:

Afgevaardigde algemene verg.:	Coby Keizer-Zinsmeester, 0598-395128
Bibliotheek:	Piet Kamminga, 0594-511922
Interviewcommissie:	Marijke Bouwmeester, 0592-613317
Oldenburg:	Piet Kamminga, 0594-511922
Website:	Thea Kamminga, 0594-511922

Foto omslag: Lithops verruculosa “Rose of Texas”, Coby Keizer-Zinsmeester

Kopij voor Groninger Succulenten Praat inleveren bij:
Coby Keizer-Zinsmeester, 0598-395128, keizer.zinsmeester@ziggo.nl.

De jaarlijkse contributie is voor leden € 15,- en voor gezinsleden € 7,50.

Deze kan worden gestort op IBAN NL63INGB0003742116 t.n.v.

Succulenta afd. Groningen en Ommelanden, Westeind 96, Zuidbroek.

Er bestaat tevens de mogelijkheid om **sponsor** te worden van onze afdeling, de sponsorbijdrage dient minimaal € 15,- per jaar te bedragen.

De afdelingsbijeenkomsten worden, tenzij anders vermeld, iedere derde maandag van de maand gehouden in de zaal van de buurt- en speeltuinvereniging Selwerd, Elzenlaan 72 te Groningen (tel. 050-5711354).

Beste leden,

Hierbij willen wij jullie uitnodigen voor de clubavond op maandag 20 oktober 2025 in de zaal van de buurt- en speeltuinvereniging Selwerd, Elzenlaan 72 te Groningen. Aanvangstijd: 19:30 uur.

Programma:

- Opening.
- Mededelingen en ingekomen stukken.
- Verslag van de bijeenkomst 15 september 2025.
- Lezing door Wiebe Bosma over Angola 2023, deel 1.
- Pauze. Verloting: de planten zijn van **dh'r G. Weitering**.
- Vervolg lezing Wiebe Bosma.
- Rondvraag.
- Sluiting om 22.30 uur.

Wiebe Bosma neemt plantjes mee voor de verkoop!!!

Activiteiten binnenkort:

17 november Lezing door Rikus van Veldhuisen over Zambia.

Lithops pseudotruncatella

Lithops fulviceps aurea

Zoals altijd in de herfst zijn we druk doende alles in te richten voor de winter. Het betekent, dat alle planten die buiten staan, moeten worden schoongemaakt en dan verhuizen naar een plekje in de schuur. Die klus is bijna geklaard op een enkeling na. Ook de in kassen zelf moet het een en ander gebeuren, veel planten krijgen een plekje onder de tabletten en dat vergt een hoop opruim werk. Gelukkig zijn de nachttemperaturen nog vrij hoog zodat nog geen verwarming nodig is, dat scheelt. Halverwege de maand september hebben we voor het laatst water gegeven en het komende half jaar krijgen de meeste planten dan dus niets meer, ze gaan in de winter rust. Een uitzondering hierop zijn natuurlijk de winter groeiers en bloeiers zoals sommige *Crassula*'s, *Aloe*'s en enkele andere Afrikaanse vetplantjes, die moeten af en toe nog voorzichtig een klein beetje water hebben. Dit jaar ga ik een paar planten in huis laten overwinteren, dat had ik vorige winter ook moeten doen maar ik was te optimistisch, ik dacht die redden het wel maar niet dus. Mijn 30 jaar oude *Euphorbia gymnocalycioides* heeft het te koud gehad en heeft het loodje gelegd. Ik heb nu een paar kleine nieuwe plantjes hiervan en die staan nu in de kamer voor het raam. Ook mijn twee nieuw verworven planten van *Astrophytum digitostigma* gaan in huis en een paar *Aloe albiflora*'s.

1

2

3

4

De bloei van de Ario's was dit jaar weer geweldig, met name alle planten van *Ariocarpus scafirostris* (1 en 2) hebben zich van hun mooiste zijde laten zien, per plant soms drie, vier bloemen tegelijk, een lust voor het oog!!! Ook de *Ariocarpus confusus* met wit/roze bloemen bloeide met 5 bloemen tegelijk en de nog vrij jonge plant van *Ariocarpus confusus* met gele bloem had er vier. Deze zomer had ik het geluk dat twee planten van *Pachypodium brevicaule* (5), die ik twee jaar geleden bij Aad Vijverberg had gekocht, allebei tegelijk bloeiden. Ik had Aad gevraagd hoe hij die planten bestuift en hij zei dat het vrij lastig was vanwege die lange nauwe bloembuis. Je moet er een lang dun staafje voor gebruiken om onderin de bloembuis wat stuifmeel te vangen dat ook nog aan het puntje blijft zitten en dat vervolgens overbrengen op de stamper van een bloem van een andere plant. Dat is goed gelukt want na circa twee weken ontwikkelden zich bij mijn twee planten, twee mooie zaadpeulen (6) die goed zijn afgerijpt en waarvan ik de zaden volgend jaar ga zaaien om te proberen deze planten op eigen wortel te kweken. Kijken of dat lukt

5

6

In juni, tijdens de rare plantendagen bij Foltz, heb ik bij Paul Shirley weer een *Astrophytum digitostigma* (7) gekocht. Jaren geleden had ik die planten al eens maar doordat ik ze in de winter lang droog liet staan, net zoals andere cactussen, zijn ze allemaal dood gegaan. Nu wilde ik het weer eens proberen. Zolang ze in de kas staan, geef ik ze elke week een beetje water. Als ik ze binnenkort in huis ga zetten dan krijgen ze de winter door elke drie weken een beetje water om ze wat vochtig te houden. In augustus heeft de *Astrophytum digitostigma* gebloeid met twee bloemen (8 en 9), aangezien ik dus toen maar een plant had, heb ik die bloemen bestoven met het stuifmeel van de bloemen van een bloeiende *Astrophytum coahuilense* (10). Ik dacht baat het niet, het schaad ook niet. Tot mijn verbazing ontwikkelden zich uit beide bloemen een mooie grote zaadbes (10) en ook op de *Astrophytum coahuilense* kwam een zaadbes (9). Alle zaadbessen zijn goed afgerijpt (11 en 12). Nu is de vraag zijn deze zaden wel

kiemkrachtig, dat gaan we dus volgen voorjaar zien. In alle zaadbessen zaten meer dan 50 zaden. Omdat ik *Astrophytum digitostigma* ook graag originele zaden zou willen, heb ik op de ELK er nog een plant bij gekocht, ik hoop maar dat deze van een andere kloon is, zodat het bestuiven dat zuivere zaden oplevert, we zullen zien.

Verder ben ik nog druk bezig met het verspenen van de zaailingen die ik dit voorjaar heb gezaaid, ze moeten wijder uit elkaar worden geplant zodat ze deze winter nog wat door kunnen groeien. Ook de bakjes met zaailingen van vorig jaar die nu nog in de grote kas staan, moeten in huis, naar boven op de slaapkamer overwinteren want waar ze nu staan moeten planten van buiten worden neergezet. Ook moet ik alle zaden die ik deze zomer heb verzameld, sorteren en uitzoeken welke naar het Clichéfonds van Succulenta kunnen worden gestuurd.

Er is dus nog allerhande te doen.

Maandag 20 oktober is onze clubavond, ik verheug me op de lezing van Wiebe Bosma over zijn reis naar Angola, lijkt me heel interessant

Coby Keizer-Zinsmeester *(foto's van de schrijver)*

Verslag van de bijeenkomst op maandag 15 september

De opkomst is weer bijzonder goed. Er zijn flink veel aanwezigen. Dick is afwezig omdat hij gevallen was. Hij moet nog een paar weken rustig aan doen. Dick is inmiddels ook grootvader geworden, maar helaas is zijn schoondochter overleden. Dus nogal wat heftig nieuws.

Opening

Jaap opent de vergadering en legt uit dat we gelukkig in de zaal mochten, want er zou eerst niemand van de buurtorganisatie aanwezig zijn.

Ook vraagt hij introducté Rijk de Ruiters en geïnteresseerde Nettie om even iets over zichzelf te vertellen. Ook Rene Koper, die al lid is geworden, welkom. We hebben een zomer vol activiteiten die zeer geslaagd waren achter de rug.

Mededelingen en ingekomen stukken

Volgend jaar bestaan we 70 jaar. Suggesties voor de viering zijn welkom. Eregast Andre ook van harte welkom.

Het onderwerp voor de bijeenkomst in november is nu ook bekend. Voor december zijn we nog bezig.

Verslag van de bijeenkomst 19 mei 2025

Geen opmerkingen.

Lezing door Andre van Zuijlen over midden Mexico

Andre vertelt over een reis die hij met een aantal succulenten liefhebbers maakte in 2013. Wim Alsemgeest, Henk Viscaal en Bertus Spee waren er ook bij. De totaal afgelegde afstand was zo'n 6500 km.

Voor de Agaveliefhebbers zijn er flink wat foto's van Agaves bij.

Eerst gingen ze naar Santa Rosa. Een gebied dat ze daar wilden bezoeken lag langs een rivierbedding. Je moest je weg vinden door de kloof langs het water. We zien een gigantisch soort wesp. Op de rotsen bij Santa Rosa groeien veel Agaves tegen de wanden. Een blauwe soort, de *A. guadalajarana*, kan wel 2 meter groot worden. Deze heeft ook een bijzonder bedoorning rond het blad. In de restaurantjes of waar je even voor een kopje koffie ging zitten, kreeg je er vaak gratis live muziek bij. Suikerriet groeit uitbundig lang de kant van de weg. Een mooie foto van een rups van wel 12 cm lang. Bij de kust aangekomen (Santa Cruz) zien we de lokale vissersbootjes op het strand. Wat ze veel vangen zijn oesters, die vers natuurlijk heerlijk zijn. In het natte seizoen hoef je niet naar cactussen te zoeken en zeker niet langs de kust. Dan is alles vol gegroeid met groen. In een restaurant hadden ze uitzicht op de berg: “De slapende Man”. Weer op weg naar het binnenland kun je wel heel veel cactussen tegenkomen. Na een tocht van 1½ uur door de bush met de nodige insectenbeten kon je tenslotte nog niet bij de Agave impressa komen. Wel vonden ze Echinocereussen, Agave geminiflora. Mammillaria guillauminiana en Pachyphytums. Ook de drie meter grote Agave barbadensis. En een fantastisch mooie rode Echeveria. Andre is een keer op de grond gaan liggen om het gras tegen de lucht te fotograferen. Het licht schijnt er mooi doorheen. Richting Durango. Groepen Mammillaria en Echinocereus. Mammillaria centralifera. Een reuze sprinkhaan. Ook een Thelocactus heterochromus en Echinocereus pectinatus. Ze gaan voorbij Durango naar het Noorden. Mammillaria guelzowiana, volgens Andre een van de mooiste Mammillaria's. Ook een grote groep Mammillaria centralifera en Echinocereus occidentalis. Aan de overkant van de helling staan allemaal Yucca's. Nog weer noordelijker staat op een helling een mooie oude boomstronk. Op een vrij kale helling een geel bloeiende Coryphantha delaetiana. Vanaf een hoogte hebben ze zicht op de Rio Nazas en dan komen ze bij een grotere plaats en gaan vervolgens naar de Copper Canyon. Daar vinden ze de bekende Agave parryi. Opvallend is dat de planten in de natuur heel mooi gaaf zijn. Echinocereus adustus. Er komen veel Echinocereussen voor. Waar toeristen komen, komen ook traditioneel geklede indianen, die er sieraden en dergelijke verkopen. De indianen daar stammen af van de oorspronkelijke bewoners. Een zoekplaatje met kleine Mammillaria saboae, die er hetzelfde uitzien als de steentjes, waar ze tussen groeien. Met de macrolens heeft Andre een foto kunnen maken van de 1 à 1½ cm grote plantjes.

Van boven konden ze wel in de canyon kijken, maar zonder 4 wheel drive auto het was zeer moeilijk er in te komen. Weer naar het zuiden komen ze Agaves en Echinocereussen tegen. De laatste jaren fotografeert Andre ook graag de spectaculaire landschappen. Ze komen bij nog een ravijn: Sinforosa. We krijgen ook weer een blik van boven te zien. Het is eigenlijk een stelsel van ravijnen net als Grand Canyon. Ze zijn een heel eind naar beneden gelopen, wat zeer de moeite waard was. Agave wocomahi in bloei.

Aan de overkant op een rots Mammillaria senilis.

En nog meer Agave parryi. Dan weer richting Oosten waar een aantal interessante heuvels zijn met Echinomastus mapimiensis, Ferocactus hamatacanthus en Yucca rostrata. Nog meer Coryphantha delaetiana en een F. hamatacanthus met wel 10 cm lange doorns. Vastgeklemd in een rotsspleet een aantal cactusjes. We zien ook een slang, die zich nog net liet fotograferen voordat hij wegglipte, een 8 cm grote spin en nog een andere insect. Verder naar het Zuiden waar ze bij Minas de Ojuela mijn tussen de planten omhoog zijn gelopen. Een Escobaria, maar ook een pikzwarte hagedis. Een plek waar heel veel soorten cactussen groeien, Coryphantha, Echinocactus, Epithelantha, Neolloydia. Op de achtergrond hoge bergen. Thelocactus bicolor bolaensis en ook een cristaat ervan. Astrophytum coahuilense, helemaal dicht berijpt. Boven de sierra hing een onweersbui. Nog meer planten passeren de revue: Een fraai bedoornde Echinocactus horizontalis. Ook Opuntia-achtigen, Echinocereus stramineus, Coryphantha erecta, Thelocactus bicolor, Mammillaria dasyacantha, een mooie groep Epithelantha. De reis gaat verder naar Cuatrociénegas.

Pauze. Verloting van planten van Anjo en Coby Keizer.

Vervolg lezing Andre van Zuijlen

Bij Coahuila gaan ze op zoek naar Ariocarpussen. Die stonden te bloeien met prachtig felgekleurde bloemen. Dit is echt weer een cactusgebied met *Opuntia*'s, *Aloe*'s. *Ancistrocactus*. *Coryphantha*. En een *Ferocactus pilosus* tegen de rots met heel fel rode doorns. Het stond er vol met heel kromme *Agaves* die vlijmscherp zijn, dus je moest uitkijken waar je loopt. *Astrophytum capricorne* en *Lophophora*'s die in de natuur mooi grijs berijpt zijn en een cluster grote *Echinocactus horizonthalonius*.

Weer gaan ze naar een canyon: de Huasteca Canyon. Zelfs hoog op de steile wanden groeien nog de *Agaves*. Op een bekende heuvel in de canyon staan heel

veel *A. victoriae reginae*. Ook *Echinocereus adustus*, *Escobaria*, een mooi bloeiende vetplant en een *Agavesoort* met hangende bladeren. Een *Epithelantha* en een *Mammillaria* groeien tegen elkaar aan.

Thelocactus rinconensis, mooi bedoord. Ook een cristaat daarvan. *Ariocarpus retusus*. En een meerkoppige *Ariocarpus*, heel groot. Ze gaan steeds verder naar het zuiden. Tussen het dichte struikgewas is het speuren naar de planten. *Echinocactus platyacanthus*, echt een massief exemplaar. Nog een mooi rode *Ferocactus* wel 2 meter hoog. Ook een bos van wel een paar honderd jaar oude *Yucca*'s. Waar ze vaker overnachten is Conception del Oro. Daar in de buurt

een *Mammillaria formosa* tussen *Echinocereussen* en *Echinocactus*. Op een vlakke *Mammillaria magnimamma*. Er lopen geiten en schapen die gewoon cactussen als *Strombocactus* en *Opuntia* aanvreten. Een stop bij La Quemada in Zacatecas, een archeologische site, waar ze weer wat rondstruinen voor de planten. We zien een

Mammillaria met rode zaadbessen en Mammillaria perezdelarosae, een van de mooiste mammillaria's. Ze moesten er snel weg vanwege een zware onweersbui. Vervolgens Aguascalientes en San Luis Potosi. Daar in de buurt Stenocactus samen met Mammillaria crinita in de spleten. Ook Mammillaria uncinata, Coryphantha, Mammillaria decipiens, Mammillaria magnimamma en Echinofossulocactus. Bij Jalpal een heel ander landschap, heel groen. Weer naar het zuiden Agave lophantha. Langs de weg een heel mooie Echeveria en een ander Echeveria helemaal in de rots verankerd. Van een hoogte zien ze een kaal heuvellandschap. In een vochtiger gebied vinden ze Ariocarpus kotschoubeyanus. Ze maakten een speciale rit naar Bellavista daarvoor. En ook naar het stuwmeer.

Op dezelfde helling: Mammillaria dolichothele en M. compressa longispina. M. elongata, Echinocactus en Echinocereus enneacanthus. Op een volgende helling groeit Astrophytum ornatum. Die heeft de neiging te verhouten als hij ouder wordt. Een Mammillaria in de brandende zon op de kale rots. Een Ferocactus met zijn wortels in een spleet verankerd. Naar Zimapan met een schitterende omgeving. Er groeit van alles op de helling. Andre heeft ook een Echeveria agavoides gezien. In de buurt van Mexico City Ferocactus latispinus. Tegen een rots een kleine Turbinicarpus krainzianus minimus. In een hoekje tussen de rotsen zijn er enkele tientallen gekiemd. Mexico City is echt een gigantische stad. In de oude stad kun je best een heleboel moois bekijken. Met wat foto's van een paar oude gebouwen eindigt Andre de presentatie. Jaap bedankt Andre voor de lezing en Anjo en Coby voor de planten.

Rondvraag

Er zijn geen vragen voor de rondvraag.

Sluiting om 22.30 uur.

Veroniek Bicknese (foto's Andre van Zuylen)

Conophytum

door Brian McDonough

Conophytum pellucidum 'terricolor'

Zoals de meesten van ons weten groeien Conophytums in de herfst/winter/lente met een rustperiode in de zomer. De plantjes van vorig jaar zijn verdroogd en zitten in een rommelig schilletje. Ze hebben eigenlijk een verdediging gebouwd voor de kern binnenin om deze te beschermen tegen de verzengende woestijnzon. Nu, na deze zomerstres, die zeer verschillend kan duren voor de verschillende soorten, gaan onze plantjes bloeien, en niet een beetje ook. In de loop van augustus, met het korter worden van de zomerse dagen en met een daling van de avondtemperaturen, tonen de eerste weer wat leven en zie je hier en daar een bloemsteeltje uit de “dode” massa verschijnen.

Conophytum bicarinatum vertoont jong groen na de eerste watergift in augustus

Conophytum minutum bloeit na het wakker worden na de zomerse droogte

In de UK is dit jaar een vroegere bloei van Conophytums dan normaal gemeld. Ik heb dat niet zo zeer waar genomen, de bloei begon bij mij echt, en dan nog vrij traag, pas 2^e helft september. Lokaal klimaat lijkt op dit halfmond mee te spelen, niet onverwacht eigenlijk.

Conophytum luckhoffii kan in september vol zijn met bloemen. Later in het jaar, nadat de bloei over is, vallen ze op door hun 'gebeitelde' schoonheid.

Het komt vaak voor dat liefhebbers van cactussen en andere vetplanten zich in de loop van de tijd specialiseren. En Conophytum is daar zeker een van die specialismen. Rust in de zomer, groei voor en na de winter met bijbehorend water geven, een heel apart regime is nodig! En wat het leuke is, is terwijl andere cactussen en succulenten in een zorgeloze slaap wegzakken, vragen deze planten onze aandacht. Werk in de winter! Toegegeven, voor sommigen is dit een ongewenste rariteit.

Het spreekt vanzelf dat deze bijzondere planten en tot op zekere hoogte andere wintergroeiers, zoals Aloinopsi, Cheiridopsis en Titanopsis, in verzamelingen hun eigen hoekje zullen vinden. Het zit ook nog een beetje in onze aard om soorten, die we mooi vinden en redelijk succesvol kweken en groeien uit te breiden. Bij mij, met relatief weinig ruimte heb ik nu toch al een plank voor mijn Afrikaanse wintergroeiers gereserveerd. De eerlijkheid gebied te zeggen dat de Zuid-Afrikaanse zomergroeiers, vooral Lithops-neven en -nichten ook steeds meer plaats opeisen. Ze bloeien ook zo mooi, net zo laat, voor hun winterrust en zijn wat mij betreft heel makkelijk eraan te houden. Over die laatsten een andere keer.

Helaas, er zijn waarschijnlijk te veel soorten om ze allemaal te verzamelen, maar Conophytum is het perfecte Mesemb-geslacht voor de geïnteresseerde verzamelaar. Zoals gezegd, het is essentieel om te beseffen dat hun behoeften niet dezelfde zullen zijn als de meeste cactussen en andere gebruikelijke soorten zomergroeiers. Het vergt eigenlijk ook wat sang-froid van mijn kant: geen water geven als alle andere planten dorst hebben en wel als het buiten koud is en vrij donker...!

*Onderdeel van een fantastische Conophytum-collectie,
gekweekt door een ervaren 'Conofiel'.*

Als ze tijdens de warmste en zonnigste periode van het jaar geen water krijgen en de plantjes uitdrogen en zelfs dramatisch verschrompelen, denken onwetende bezoekers, dat we naar een verzameling dode planten staan te kijken. Rare jongens, die.... Maar in de herfst zijn ze overdekt met allerlei bloemen van wit, via crème tot goudgeel, soms oranje en rood, tot prachtige tinten roze, paars en magenta, en trekken ze onmiddellijk de aandacht! Oranje en rode bloemen ontstaan overigens vaak door hybrideren van gele en paarse soorten.

Tijdens de droge zomerperiode kan Conophytum ectypum subsp. sulcatum gemakkelijk 'dood' lijken voor onwetenden.

Conophytum bilobum heeft over het algemeen goudgele bloemen, maar er zijn vormen en ondersoorten met witte of lichtroze bloemen. Oranje of rood is een duidelijke indicatie van enige hybridisatieactiviteit.

Conophytum bicarinatum (voorkant), met *Conophytum tantillum* subsp. *eenkokorensense*

Een van de voordelen van het verzamelen van Conophytums is dat de meeste soorten met gemak tot volle wasdom komen en bloeien in vrij kleine potjes, waardoor een flinke collectie in een relatief kleine ruimte kan worden ondergebracht. Maar een Conophytum-collectie kan ook gemakkelijk uitgroeien tot een flink oppervlak vooral als de planten bij goede verzorging ongeremd doorgroeien!

Conophytum pellucidum, een miniatuur groene vorm. Deze pot van 5 cm is al meer dan acht jaar de thuisbasis van deze drie volwassen, uit zaad opgekweekte planten.

Hoewel niet alle soorten gemakkelijk verkrijgbaar zijn, worden de meeste wel gekweekt, dus in theorie is er geen belemmering om een goede, representatieve collectie te hebben. Succulenta heeft altijd een mooie sortering en ook DKG is een goede bron. De meeste pollenvormende soorten kunnen daarnaast heel gemakkelijk worden vermeerderd door stekken tussen augustus en november, en alle soorten kiemen gemakkelijk uit het stofzaad, indien beschikbaar.

Cono's groeien op geïsoleerde en vaak unieke en uitdagende plekken in hun habitat, vooral Namaqualand, waardoor er een grote natuurlijke diversiteit is ontstaan. Sommige subgroepen binnen het geslacht hebben zich aangepast om 's avonds te bloeien om te profiteren van nachtelijke bestuivers, motten e.d.. Dit heeft ertoe geleid dat de bloemen van bepaalde soorten delicateser zijn geworden en vaak lichter van kleur, maar wel vaak met een sterke geur.

De realiteit is echter dat dit habitat ernstig bedreigd is. Vraat, roof en ontwikkeling hebben hun werk gedaan. Sommigen melden uitsterven. Wat ons wel ter beschikking staat is dan zaaigoed, dé goede manier om soorten voor uitsterven te behoeden.

Conophytum minimum 'scitulum' is een aantrekkelijke vorm van *C. minimum*. De nachtelijke bloemen openen zich in de late namiddag/vroege avond en geuren om nachtelijke bestuivers aan te trekken.

Conophytum chrisocruxum (links) en *C. bolusiae* hebben zich wederzijds aangepast aan bloei in de lente en zomer voor een betere bestuiving..

Interessant is ook dat er soorten zijn, hoewel slechts ver verwant, die een convergente evolutie hebben vertoond. De lichamen van *Conophytum stephanii* en *C. mirabile* zijn bedekt met haartjes, ‘trichomen’, een aanpassing om waterverlies te verminderen en/of om mist als condensatie op te vangen. Buiten de bloei kunnen ze erg op elkaar lijken, maar ze behoren tot verschillende subgroepen binnen *Conophytum*. Tijdens de bloei is er geen twijfel mogelijk over de nachtelijke bloemen van *C. stephanii* en de dagbloemen van *C. mirabile*. Dit fenomeen doet zich uiteraard bij meer planten en dieren voor: effectieve aanpassing tot overleven kan resulteren in vergelijkbare “oplossingen”.

Conophytum stephanii (links) en *C. mirabile* vertonen convergente evolutie, maar de ene bloeit ‘s nachts en de andere overdag.

Als je meer wilt weten over *Conophytum*, dan kun je nog steeds de website van Terry Smale bezoeken (<https://www.smale-conophytum.co.uk/index.htm>), maar ook deze van Chris Rodgerson (<https://www.conophytum.com/>) is de moeite waard.

Vertaald en bewerkt door Jaap van der Woude

Te Koop Aangeboden

- Het antischimmel middel te gebruiken bij het zaaien van succulenten.
Superol (Chinosol) 10 gram / 5,- euro,
- **Cactuspotjes terracotta kleur 5,5 cm, 100 stuks / 5,- euro**
- **Pennen, Staedtler permanent lumocolor 313-9 S (fijn),
watervast en lichtecht, 3,00 euro per stuk**

Informatie bij Coby Keizer-Zinsmeester

Advertentie

UITNODIGING voor de trouwe lezer:

- **kom eens langs bij Gerard Geling**
- **adres: De Akkers 10, 9636 CB Zuidbroek**
- **open alleen op afspraak**
- **bij voorkeur op woensdag**
- **dus even bellen of mailen**
- **0622464630 of agavespecialist@online.nl**

Gerard Geling